

rende kontrakter med IHB for personer, udsendt til OSCE-missionen i Kosovo. Der vedlægges kopi af skrivelsen. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1708

Til justitsministeren (29/2 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at rette op på, at Justitsministeriet og andre myndigheder overskrider den tidsfrist, som arkivloven sætter for offentlige myndigheders høring i forbindelse med ansøgninger om arkivadgang, og vil ministeren beklage overtrædelserne af arkivloven over for de ansøgere, der har fået forsinket deres sagsbehandling?«

Begrundelse

Spørgeren har fået kendskab til, at justitsmyndighederne med jævne mellemrum overskrider den tidsfrist, som arkivloven sætter for offentlige myndigheders høring i forbindelse med ansøgninger om arkivadgang. Myndighederne har ifølge loven 30 dage til at godkende eller afvise en ansøgning, men Justitsministeriet har i løbet af 1999 i otte tilfælde overskredet fristen uden at give nogen grund - i fire tilfælde med over en måned. Desuden har rigspolitiet tegnet sig for tre overskridelser, Højesteret for to. I 1999 er der i alt sket 20 tilfælde af »umotiverede overskridelser« af høringsfristen hos statslige myndigheder i forbindelse med ansøgninger fra forskere, journalister eller andre.

Fristerne i arkivloven blev vedtaget i 1997 for at sikre ansøgerne mod lange sagsbehandlingstider. Den maksimale svartid er i alt 50 dage, idet arkiverne - i dette tilfælde Rigsarkivet - selv først kan bruge 15 dage på at behandle en ansøgning. Herefter kan det ministerium eller anden offentlig myndighed, der har krav på at blive spurgt, bruge 30 dage på at gennemgå sagen, hvorefter Rigsarkivet har 5 dage til at sende et brev til ansøgeren med godkendelse eller et afslag.

I enkelte tilfælde har ansøgerne imidlertid måttet vente op til fire måneder på svar. Hvis en høringsberettiget myndighed af den ene eller anden grund ikke kan svare inden tredivedagesfristen, skal den ifølge arkivloven skrive til

Rigsarkivet og oplyse grunden, samt hvor lang tid der vil gå, før der kommer svar. Det er ikke sket i nogen af de 20 omtalte tilfælde af umotiverede overskridelser.

Spørgeren mener naturligvis, at det skal have konsekvenser, at Justitsministeriet og andre offentlige myndigheder ikke overholder arkivloven, og derfor bedes ministeren sørge for at få rettet op på de uholdbare forhold. Samtidig bedes ministeren sende de borgere og journalister, som lovbruddene er gået ud over, en uforbeholden undskyldning. Det er ikke betryggende, at det ministerium, der skulle sikre lov og orden her i landet, selv begår lovbrud.

Svar (10/3 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan mere generelt oplyse, at arkivloven som bekendt henhører under Kulturministeriets område, ligesom det er Rigsarkivet, som efter arkivlovens § 24 meddeler adgang til arkivmateriale inden udløbet af lovens tilgængelighedsfrist.

Efter arkivlovens § 24, stk. 2, skal Rigsarkivet imidlertid i visse sager indhente samtykke til arkivadgang fra den pågældende ressortmyndighed.

I sager, hvor Justitsministeriet skal meddele et sådant samtykke, foretager ministeriet en nøje gennemgang af det pågældende - ofte ganske omfattende - arkivmateriale. Justitsministeriet ønsker hermed at sikre, at både hensynet til bl.a. nulevende enkeltpersoner på den ene side og hensynet til arkivlovens intentioner om størst mulig åbenhed på den anden side tilgodeses.

Jeg kan oplyse, at Justitsministeriet - med henblik på at lette sagsgangen på det omhandlede område - i august 1999 tog initiativ til et møde med Rigsarkivet med henblik på at tilrettelægge en mere smidig arbejdsgang på området. Justitsministeriet omlagde i samme anledning den interne sagsgang ved ministeriets behandling af arkivsager.

Den interne sagsgang er gennemgået igen for nylig med henblik på yderligere reduktion af sagsbehandlingstiden.

Efter arkivlovens § 24, stk. 5, skal en myndighed så vidt muligt inden 30 dage fra Rigsarkivets forespørgsel træffe afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles samtykke. Såfremt afgørelsen ikke kan træffes inden den nævnte frist, skal myndigheden orientere Rigsarkivet herom og om årsagen hertil.